

Ch ng 4

Ti ng c s t so t truy n n bên tai làm t m ch suy ngh c a Mi Lâm. M t con r n màu nâu cu n tròn thò ra t á m c bên c nh c a ng, tr ng ôi m t en láy lên, lè l i vài cái, sau ó l c u qu y uôi tr n vào trong ng, l ra c thân mình to b ng cánh tay c a m t a tr .

Mi Lâm ng i nguyên ó, ánh m t bình t nh nhìn nó, n m tay l i, c h ng b t giác kh c ng. Vào úng lúc con r n tr n qua ôi chân ch n ngang ng c a nà ng, ôi tay lúc u buông hai bên thân ng i b t ng phóng ra, m t tay túm l y ph n uôi con r n, m t tay túm l y thân nó, khi uôi con r n c m th y có ng cu n l y cánh tay nà ng, nà ng bèn dùng mi ng c n lên thân con r n.

Không thèm nhìn con r n gi y gi a cùng v i ph n uôi càng lúc càng qu y m nh, nà ng nghi n ch t, nghi n ch t... cho n khi c n rách l p da l nh ng t c a con r n, nh ng gi t máu nóng m ch y vào trong mi ng nà ng, uôi r ncu i cùng c ng d n m m ra, th nh tho ng v n h i ng ngu y, sau ó thì r h n xu ng.

Bang! M t con r n dài c th c n m g n trong tay Mi Lâm, nà ng g n nh ki t s c n m t a vào vách á, nh m m t l i hít th , v t th ng v n ch a li n trên ôi vai l i m t l n n a r máu.

U ng y m t b ng máu r n, n ng l ng hao mòn sau khi b m t máu, ói khát, s t cao cu i cùng c ng ã c b sung, c th d n d n kh e h n. Khi ã l y l i chút s c l c, nà ng m m t ra, b t ng b t g p ôi m t en lách trong veo nh ng ch a y s kinh hãi.

Thi u niên ã t nh gi c, và rõ ràng ã nhìn th y c nh t ng Mi Lâm c n con r n, ho c có th nói, c u ta ã b nh ng ti ng ng ban nãy ánh th c.

Mi Lâm ngh ng i, a tay nh c con r n trên m t t lên ném v phía thi u niên, h h ng nói: “ n i.” Qu từng tuy r ng d n, nh ng s l ng c ng có h n, không th tr thành th nhét y b ng c.

Thi u niên s hãi run r y, h i co mình lùi v phía M Dung C nh Hòa v n ang hôn mê, l p b p nói: “Nà ng... nà ng là.” C u ta không th ngh c t lúc nào l i xu t hi n m t ng i con gái, còn là m t ng i con gái áng s vô cùng. Mi Lâm cúi m t xu ng, không ph i không th gi i thích, mà qu th c không mu n nói gì c , c ng không mu n phí thêm s c l c, nà ng bèn a tay n bên eo l y ra hai qu từng ném v phía thi u niên kia, còn mình thì bò qua kéo con r n ch t l i. Ánh m t tr i t t chi u r i trong c n ng, cu i cùng d ng l i trên ôi chân M Dung C nh Hòa.

Bò tr l i, l y t trong ng i m t con dao, rút ra kh i lớp v ngoài tr m tr tinh x o, l i dao s c l m, xem ra là t t. Ng i nguyên t i ch , nà ng ch m chú x lý con r n ã ch t. R ch da, ch t u, m b ng moi n i t ng ra...

“Nàng... nàng... i... i ca?” Khi nàng làm t t c nh ng vi c này, thi u niên kia cu i cùng c ng l y l i c bình t nh, v i vàng nh t nh ng qu từng lên, khuôn m t kinh ng c khó tin n i.

Mi Lâm li c c u ta m t cái, v n không nói gì, ng t vài phi n lá vàng vàng xanh xanh phía ngoài c a ngr i t tr c m t, c t th t thành t ng mi ng t lên trên, các th khác nh da r n nà ng ào m t cái h nh r i vùi xu ng d i, phòng ki n ho c các côn trùng khác bò t i.

Có th th t r n n u chín mùi v s r tngon, nh ng th t s ng ch c ch n s khi n ng i khác vô cùng ghê t m. Thi u niên nghi ng i nhìn ng th t r n l m m tr c m t, r i l i nhìn Mi Lâm ang im l ng nhai, b t giác nu t n c b t, c è nén c m giác bu n nôn ang d i lên, b t mình c m m t mi ng cho vào mi ng. Nh ng khi v n ch a k p b t u nhai, cái c m giác gây ng y tanh t i ghê g m y l p t c khi n c u ta ph i nh ra.

Nhìn c u ta nôn th c nôn tháo, nh nh nôn c d ch v ra, Mi Lâm b t giác nhúu mảy l i, nhòai ng i qua nh t mi ng th t r n tr v , sau ó a cho c u ta t t c ph n qu từng mình có.

“Xin... xin l i, i... i... a t.” Thi u niên kia dùng tay áo lau mi ng, ôi m t trong sáng ng p n c, t trách mình n n i s p phát khóc.

“Không sao.” Mi Lâm cu i cùng c ng lên ti ng, gi ng nói tuy ã t t h n hôm qua, nh ng v n còn tr m c, khi n cho thi u niên l p t c kh ng nh nà ng chính là ng i ã ình l i.

Nàng dùng lá c b c ph n th t r n còn th a l i, nhét vào trong lòng, ngó u ra ngoài nhìn c n m a v n ch a có d u hi u ng t, r i quay l i nhìn M Dung C nh Hòa không bi t vì lý do gì mà v n hôn mê su t, sau ó bò ra phía ngoài.

“A t, t nh i âu?” Thi u niên th y th , gi t n y mình, b t ng không l p b p n a. “Ch y tr n. L nào nh ch này c i?” Mi Lâm ch ng bu n quay u l i, ngh m t lúc, sau ó nh c nh c u ta m t câu: “C u c ng mau chóng r i kh i ch này i, mu n thêm chút n a s phi n ph c y.” Lúc này ám binh s ó ch c ang trên ng tr v ph ng m nh M c Dã L c Mai. i n khi b n h phát hi n ra M Dung C nh Hòa không th y âu n a, ch e r ng s i tìm kh p c khu r ng này, th m chí là phong t a, n lúc ó mu n ch y c ng không th ch y n i.

“Nh ng... a t, a t...” Thi u niên kia nhìn M Dung C nh Hòa ang n m m t bên, c ng ch ng bu n ý n s qu từng y trên m t t, b ng m t ng tác còn nhanh nh n h n loài chu t, c u ta bò n ôm ch t l y b p chân Mi Lâm.

“Làm gì th ?” Mi Lâm không b c ti p c, cau mày nhìn v phía sau.

“A t , t ng b .” Thi u niên nh s p khóc, m t ng, khuôn m t áng th ng.

Mi Lâm kh kh ng l i, không th ng c c u ta còn mu n i theo mình. Tr c ây nàg c ng ã t ng có b n ng hành h p tác cùng nhau v t qua c n ho n n n khó kh n, nh ng bình th ng sau khi t c m c ích s m i ng i m t ng , ch a t ng có chuy n i cùng nhau. i v i nàg, bu i t i hôm qua c ng thu c tr ng h p này, nàg giúp c u ta, c u ta c ng giúp nàg v t qua m t êm vô cùng nguy hi m, cho dù sau khi tr i sáng nàg v n c m th y r t m t m i, nh ng dù c u ta r i i m t mình nàg c ng không h trách móc. C ng gi ng nh v y, khi nàg nh r i i c ng không h ngh n vi c s g i c u ta theo cùng.

“ i thôi.” Ngh ng i m t lúc, c m th y ng tác c a c u ta nhanh nh n, trên ng i có hai ng i c ng không có gì là x u, nàg g t u.

Thi u niên kia nghe th y v y vui m ng, khuôn m t n m t n c i sáng b ng t i t n.

“T i m t chút.” C u ta nói, sau ó l p t c tr v ch lúc u n m, ng tác v i vã.

Mi Lâm nhìn th y c u ta i nh t nh ng qu tùng trên m t t, c ng không nhìn n a, bò ra ngoài ng i d i g c cây i. i v i M Dung C nh Hòa b t t nh nhân s n m phía trong nàg ch ng bu n nhìn l y m t l n. N u nh vài ngày tr c ây trái tim nàg có chút lay ng do tình c m n ng nhi t có ph n k l c a h n thì c ng ã hoàn toàn b xóa i trong ngày hôm qua. H n ta ch ng có n gì v i nàg, nàg c ng ch ng làm gì có l i v i h n ta, vì th s s ng ch t c a h n ta i v i nàg ch ng có quan h gì. M a r i d ng nh càng n ng h t, xuyên qua t ng phi n lá dày c phía trên u, th nh tho ng l i nh vài gi t xu ng ng i, nh ng ch ng làm nh h ng n tâm tr ng vui v sau khi n xong c a nàg. Nàg a tay ra ch m vào nh ng h t m a, nh nhàng r a s ch nh ng v t máu dính phía trên, sau ó quay nhìn khu r ng ã b c n m a ph dày, suy ngh con ng mình s ch y tr n.

“A t , chúng ta i thôi.” Phía d i truy n t i gi ng nói c a thi u niên kia, kèm theo ti ng th phì phò khe kh .

Mi Lâm h ng m t xu ng nhìn, khuôn m t l p t c xanh lét.

Thi u niên kia ng phía d i, trên l ng ang công M Dung C nh Hòa có thân hình l n h n c u ta r t nhi u l n, khuôn m t gay, nh ng trong ôi m t l i b ng lên m t ni m vui không th gi i thích n i.

Th ng bé y tên Vi t T n, m i l m tu i, cu c chi n Thu Giang là cu c chi n u tiên c u ta tham gia t sau khi nh p ng , ch ng ng l n u ra tr n ã b r i vào tay ch.

Nam Vi t là m t ti u qu c ch h u xa xôi n m phía Tây Nam i Viêm, tôn th thu t Vu c , nh ng t ai c n c i, r ng r m dày c, các loài côn trùng c hoành hành, khi th nh v ng nh t, bách tính c ng ch n m c, mu n nói n c ng th nh qu th t là i u quá xa v i. M t vùng t nh v y cho dù i Viêm có sát nh p vào b n , c ng ch ng có gì l i l c, vì v y nên c ng c an c l c nghi p nhi u n m. Nh ng i u không ng n là th h này c a b n h xu t hi n m t thánh t tuy t s c khuynh thành, không nh ng có th xua u i c các loài côn trùng c h i và thú d , còn có th hô phong hoán v . i Viêm mu n tri u ng i này vào cung nh ng không c, thiên t n i c n th nh n , ra l nh gi t chóc, máu ch y thành sông, k t khi y, Nam Vi t ch ng còn c m t ngày bình yên. “H n ta là Tam Hoàng t c a Viêm .” Mi Lâm ch vào M Dung C nh Hòa mà Vi t T n ang cõng trên l ng, nói, nhìn th y ng sau hai ng i b n h l i m t v t dài kéo lê, nàng không tìm ch n i c n t c gi n.

“H , th t sao?” Vi t T n không h t ra b t ng ho c c m h n mu n báo thù, c u ta v n th phì phò cõng ng i trên l ng, c n ch t r ng t ng b c m t ti n v phía tr c, m hôi ch y c vào trong m t.

Mi Lâm không th ch u ng thêm n a, h n m t n i lúc tr c không b l i c hai r i m t mình ra i. Nàng không th hi u n i, th ng bé này t i sao c ch p mu n c u con c a k thù ã h i gia ình mình n m c ng i m t nhà tan, ch có i u nàng không th b qua ánh m t t i nghi p c a c u ta, n u không nàng ã bi n m t ngay t khi phát hi n t c c a c u ta ch ng nhanh h n con rùa là m y.

“ c r i c r i, t h n ta xu ng.” Nàng th c s không th ch u n i.

“A t.” Vào úng khi th ng bé chu n b l ra ánh m t c u xin áng th ng gi ng nh m t con cún nh , Mi Lâm l p t c gi bàn tay ra ng n c n ánh m t ó làm lung lay quy t nh c a mình.

“ ng l ng nh ng, nhanh lên, ng ta ph i vì c u mà liên l y.” Gi ng nói nàng có chút nghiêm kh c, còn có c ph n b c mình, hàm ý n u nh không làm theo nàng thì nàng s b i tr c.

Nghe th y l i nàng, Vi t T n ành nu t nh ng l i ã lên n cu ng h ng xu ng, t t t M Dung C nh Hòa lên m t ám lá từng m m khô ráo. N i b n h ang ng là m t r ng tùng , cây nào cây n y cao l n ch m n t n chân mây, xen vào gi a còn có nh ng loài cây nh lãnh sam, t oan, lay ng d i g c tàng. Do cành lá an xen vào nhau r t khít nên g c cây không b n c m a làm t, ch có ph n h i m t mà thôi.

“C u i ki m th gì cho vào b ng i.” Mi Lâm nói, ng th i ti n v phía tr c, b t u xem xét k l ng M Dung C nh Hòa. Dù là b th ng th nào, tr i qua th i gian lâu nh v y áng nh c ng ph i t nh đ y r i, t i sao h n ta không h có d u hi u gì là s t nh l i.

Vì t T n v n d ã ói hoa m t, th y nà ng không còn mu n v t b M Dung C nh Hòa l i, l p t c yên tâm, i xung quanh tìm ki m th c n. Trong r ng có các lo i n m và m c nh , còn có c nho đ i, táo, trên m t t còn có nh ng qu tùng r ng xu ng, mu n no b ng trong m t b a c ng không khó, dù sao thì mùi v v n còn ngon h n là th t r n s ng. Ngoài nh ng v t tr y x c ra, trên ng i M Dung C nh Hòa không còn v t th ng nào nghiêm tr ng khác, nh ng s c m t l i nh t nh t n áng s . Trong lòng Mi Lâm trào dâng m t c m gi ác k l , bèn a tay xem m ch trên c tay h n.

“C u c u h n ta, có th s có m t ngày h n ta s h y đi t c nhà c u.” Nà ng nói v i c u bé ang v t nho đ i.

Vì t T n túm t ng chùm nho đ i v t c l i, tuy r ng ã r t ói nh ng c ng không n ngay l p t c, nghe th y nh ng l i ó, b ng đ ng tay l i m m c i: “A t, n u nh b h n l i, h n nh t nh s ch t.”

Không th tìm c ti ng nói chung, Mi Lâm quay m t i, không ý n c u ta. Nh ng nà ng không th không th a nh n, nh ng l i c a th ng bé ã ch m n m t góc nào ó trong trái tim nà ng, khi n nà ng không th không nhìn th ng vào thái vô cùng tr n tr ng sinh m nh con ng i c a c u ta. Có l nà ng không tán ng, nh ng tuy t i không th coi nh i u ó.

M ch c a M Dung C nh Hòa lo n nh ng không y u, c ng không bi t là ã trúng n i th ng hay nguyên nhân gì khác. Mi Lâm không gi i v y thu t, ch có th nh n nh c th h n ch c ch n có v n , nh ng cái khác v t quá kh n ng c a nà ng. Thu tay l i, nà ng ng m ngh , dùng ngón cái n lên huy t nhân trung c a h n m t h i, n n m c hi n lên m t v t h n v n ch ng th y ng i t nh l i.

“ úng là r c r i l n...” Nà ng l m b m, khua vào b qu n áo ang m c a h n ta, l y ra m t con dao ng đ y i c t n m.

“A t, n nho nào, n nho nào.” Vì t T n bê m t ng nho đ i màu en thích thú ch y t i, “Nho đ i này n ngon l m, ngày tr c h i còn nhà v n th ng cùng ám M c u vào trong núi v t.”

Mi Lâm nhìn vào ôi m t en thu n khi t không b chi n tranh làm cho v n c c a th ng bé, không bi t nói gì, nh c m t chùm nho lên c th cho vào mi ng c n. Nhìn th y nà ng n, c u ta t r a r t vui v , ng i xu ng luôn t i ch , c ng b t u l y nho g m.

“ h n ta l i ây, nh ng ng i i Viêm kia ch c ch n s tìm th y h n ta. Mang h n ta theo, hai chúng ta u s b v lây.” n xong hai chùm nho, nén xu ng mùi v tanh tanh còn v ng v t trong mi ng, Mi Lâm không n thêm n a, ti p t c i c t đây.

“Nh ng c ng có th h n s ch t tr c khi b n h tìm c.” Vi t T n v a nh m nhoàm n v a tr l i. Nh ng l i c u ta nói là s th t, b qua nh ng nguy hi m khác, trong khu r ng m a thu r i l nh l o bu t x ng bu t th t h này, m t ng i ang hôn mê b t t nh n m ây, ch s ch ng c bao lâu s b ch t c óng.

Bi t r ng nh ng i u c u ta nói là úng, Mi Lâm mím môi l i, không nói gì thêm, l ng l ng nhìn nh ng o n dây nho ch t y trên m t t. a m t nhìn xung quanh m th i, sau ó b c n bên g c m t cây tàng không quá cao, thân xù xì to b ng b p tay ng i, qu xu ng b t u ch t g c. Tuy r ng s c nàng còn y u, nh ng con dao r t s c nên ch ng bao lâu ã n xong.

“A t, giúp t.” Vi t T n không bi t nàng ang làm gì, loáng cái ã gi i quy t xong ng nho r i ch y n bên, giúp nàng thu đ n cành lá.

Mi Lâm b th ng trên ng i, sau khi làm nh ng vi c này ã m t ph , li n v t con dao cho th ng bé, r i đ n dò c u ta làm theo ý mình.

Có l ã quen làm vi c n ng, chân tay Vi t T n r t linh ho t, m t lúc sau ã dùng cành cây và nh ng s i dây nho khi này làm thành m t cái c óng. Mi Lâm l i b o th ng bé dùng nh ng cành cây th a còn l i ch t thành nh ng o n g tròn ng n, dóc h t v , c thành nh ng l nh gi a r i lu n vào nh ng s i dây bên đ i chi c c óng ó.

Khi ch a làm xong, Vi t T n ã bi t c đ ng ý c a Mi Lâm, tinh th n làm vi c càng h ng say g p b i. Sau khi t M Dung C nh Hòa lên c óng r i dùng dây bu c l i kéo i m t o n, không ch có c u ta hài lòng, n Mi Lâm c ng c m th y r t mẫn nguy n. i m không gi ng nhau ó là, c u ta hài lòng vì nh th s t n ít công s c h n và làm gia t ng t c , còn i u khi n Mi Lâm hài lòng ó là M Dung C nh Hòa b bu c ch t nh v y cho dù có t nh l i c ng không th gây ra cho h quá nhi u s uy hi p. Nói th nào i ch ng n a, k t qu v n là m t ni m vui l n.

em nh ng ph n ph li u làm chi c c óng còn l i vùi xu ng m t cái h , p m t l p c lên trên, xóa b hoàn toàn nh ng v t tích l i, hai ng i b t u lên ng.

“A t, t c ng lên i, có th kéo c hai ng i.” i c m t o n, Vi t T n g i v i Mi Lâm ang b r t l i phía sau, trong ôi m t tràn ng p s thích thú c a m t a tr khi có c m t món ch i m i.

Mi Lâm xoa xoa tay, ra hi u cho c u ta c ti p t c, còn b n thân mình ng sau c n th n xóa b ho c ph i nh ng v t chân l i. Th nh tho ng nàng còn i v m t o n ng khác khi n cho nh ng v t chân nh i vòng ng c l i.

Do i ch m, su t o n ng nàng ã nh t c không ít n, sau ó dùng ph n qu n áo t c a M Dung C nh Hòa b c l y, i nh t ã nhi u bèn l y dây l ng bu cch t l i m c vào sau chi c cẳng cho Vi t T n kéo i m t th .

H i nh v y r t lâu nh ng không có ai u i theo, hai ng i ít nhi u c ng c m th y lòng nh b t ph n nào.

n bu i tr a thì tr i h t m a, ch còn nh ng c n gió mang theo không khí m t l nh n c t da c t th t. Hai ng i d ng l i ngh ng i và n u ng bên m t con su i. Mi Lâm b c ra m t ch , tránh xa cái nhìn c a Vi t T n, ng i bên dòng n c ch m sóc v t th ng c a mình, p nh ng lo i th o d c tìm c trên ng i lên, dùng v i ã gi t s ch s qu n l i, u ng thêm vài ng m n c, vô tình ng ng u lên nhìn b u tr i, s c m t l p t c thay i.

“Ti u t , mau tr n i.” Trong lúc nói, nàng v i vĩa b c vào khu r ng r m c nh ó.

Vi t T n không hi u x y ra chuy n gì, nh ng su t d c ng c ng ã quen v i vi c nghe l i Mi Lâm, ch ng bu n suy ngh nhi u, kéo theo M Dung C nh Hòa ti n vào khu r ng gi ng nh nàng.

Mi Lâm c n th n không ch m vào nh ng lo i cây m c xung quanh h , ch hé m t ám ra nhìn lên tr i.

“A t , có chuy n gì v y?” Vi t T n c ng nhìn lên phía trên. M t bóng en ang l n l quanh nh ng ám mây s m màu, r i b t ng vút m t cái, nhanh nh i n phóng v phía v trí b n h ang n n p, u lên m t cành cây cao ngay phía trên ti ng kêu kinh hãi c a Vi t T n phát ra, làm l đáng v kh e kho n p màu nâu nh t. Nh ng tia sáng l nh lũng s c l m phát ra t ôi m t màu vàng kim c a nó nhìn ch m ch p v phía b n h , ó chính là con chim ng c a M Dung Huy n Li t. Sau ó không i hai ng i k p có ph n ng gì, l i m t l n n a phóng vút lên b u tr i, bay m t vòng quanh khu r ng n i b n h ang n n p.

Mi Lâm th p gi ng ch i th m t câu, s c m t khó coi, nói: “B phát hi n r i, mau r i kh i ch này.”

Bàn tay ang gi chi c cẳng c a Vi t T n n m ch t l i, th ng ng i lên, gi ng nh m t chú bò con s hã ch y lao v phía khu r ng, Mi Lâm theo sát phía sau, c ng ch ng quan tâm n vi c xóa d u v t n a. Nh ng cho dù t c c a b n h có nhanh t i âu, con chim hung t n kia c ng v n l n l phía trên u, ra tín hi u v hành tung c a b n h cho ch nh n nó.

Chân Mi Lâm b th ng, ch y h i lâu ã có d u hi u không ch u n i, v i v ã g i th ng bé c ng ang m t l vì ph i kéo theo chi c cáng. “Th này không c, s p b u i n n i r i.” Nàng nói, sau ó ti n n tháo chi c dây qu n tr c ng c th ng bé xu ng.

Vi t T n có v không ng ý, môi h i ng y, nh ng b nàng khoát tay gi l i: “Th i gian không còn nhi u n a, nghe l i ta.”

“C u i th ng, men theo h ng ch y c a dòng su i i tr c m t o n, nh c n th n.” V a nói nàng v a dùng con dao ch t m t cành cây khá m m bên c nh, nhanh chóng t o thành m t chi c m y lá màu xanh, i lên u th ng bé, “Sau ó ra kh i r ng, l i xu ng su i, c g ng men theo phía b có nhi u cây c ...” Nói n ây, nàng ng ng l i m t lúc: “Có bi t b i không?”

Vi t T n g t u, m mi ng nh nói, nh ng Mi Lâm không cho c u ta c h i.

“Th c u c men theo dòng n c mà i, ch c n không có ng i u i theo thì ng chuy n h ng.” Nói o n, nàng ch nh l i b qu n áo g n nh không ph kín c h t ng i cho th ng bé, b t nh ng ph n th t l ra b gió th i làm cho n i da gà vào, dùng s i dây bu c ch t l i, “Sau khi lên b ng v i c th i ngay, ph i xóa s ch nh ng d u v t l i theo cách mà ta làm lúc tr c, không c l i v t chân, nh ch a?” Vi t T n l c u, mi ng v n mím ch t, tròng m t b ng hoe.

“Mau i, c u l i ây s làm liên l y n ta.” Mi Lâm cau mày, s t s ng y c u ta v phía h l u dòng su i.

Nào ng th ng bé b ng nhiên òa lên khóc, không i, c ng không dám l i g n nàng.

Mi Lâm không th ng yên nhìn c u ta khóc, không còn cách nào khác, th dài m t ti ng, b c n, ôm l y c th ng bé, r i cho trán c u ta t a vào ph n vai không b th ng c a mình. Dáng ng i c u ta nh g y, vì v y t th này c ng không t ra quá quái d .

“ c r i, a t không ph i trách .” ây là l n u tiên nàng th a nh n cách x ng hô này, Vi t T n nghe th y, b ng nhiên khóc càng l n h n, n m c vai nàng c ng b t u rung lên.

Mi Lâm ch ng bi t nên khóc hay nên c i, nh ng b ng c m th y xót ru t, c ng thêm c m t th c m khác không th g i tên khác, làm cho ng khí nàng d u i.

“Là con gái hay sao mà su t ngày khóc th ?”

Câu nói này ã có tác d ng, Vi t T n ngay l p t c ng ng khóc, ch n c n thêm vài ti ng, nh ng nh v y càng làm c u ta tr nên áng th ng h n. Mi Lâm th dài, bi tr ng không có lý do xác áng thì không th thuy t ph c c u ta r i i, bèn lên ti ng: “Vi t T n, chúng ta b t bu c ph i tách ra, n u không b con chim ng trên u kia b t c, ch ng ai có th thoát âu. i tr c, t s u i theo sau.”

“Th a t i tr c, em còn ph i kéo ng i i Viêm này.” Không i nàng nói h t, Vi t T n ã ng ng u lên, g chi c m màu xanh khi nấy nàng làm xu ng i lên u nàng.

Mi Lâm lùi v phía sau m t b c tránh ra, b c mình nói: “ ng c th này, i b n h gi t xong s tìm n gi t t sao?” Sau ó m m c i tr c khi khuôn m t c a th ng bé k p hi n lên v m c nào: “ i m t mình, a t có r t nhi u cách không b b n h phát hi n, v l i t âu ph i ng i Nam Vi t, b b n h b t c ng âu có sao.” Nh n s không n c a th ng bé dành cho M Dung C nh Hòa, nàng l i nói ti p: “Yên tâm, t s không b m c tên i Viêm này, t s ch n khi b n h mang h n ta tr v r i m i r i i, sau ó n tìm .”

Không i cho Vi t T n k p ngh k v mâu thu n gi a câu nói tr c và câu nói sau, nàng ã nhanh chóng ti p t c: “Sau khi ra kh i thì t i m t khu thành g n Chiêu Kinh nh t i t, chúng ta thi xem ai t i ó tr c.” Nói xong li n kéo s i dây bu c trên chi c cáng ti n v phía con su i bên ngoài khu r ng.

Vi t T n ng n ng i nhìn theo bóng nàng, r t mu n i theo giúp , nh ng bi tr ng n u v y nh t nh s khi n nàng t c gi n. Khi c u ta còn ang ng p ng ng l ng l , Mi Lâm ch ng bu n ng ng u lên, nói v ng n: “Mau i i! Nam t hán c ng p ng ng còn ra th th ng gì!”

C th Vi t T n rung m nh, thút thút vài ti ng, i chi c m xanh lên r i xoay ng i ch y, m t lúc lâu sau m i d n d n bình t nh tr l i, c g ng men theo bìa ngoài khu r ng cây c i m c um tùm, cành lá che i c th mình. Ch có i u v a ch y v a khóc, tr c m t m h , m y l n li n b ngã dúi d i.

Do hai ng i tách ra, con chim ng kia l p t c không bi t i theo h ng nào, nên bay lòng vòng h n lo n trên b u tr i m t lúc lâu, cu i dùng do bóng dáng c a Vi t T n ã bi n m t trong t m nhìn nên b cu c không u i theo n a, ch ch m ch p quan sát hai ng i ang d ng bên b su i.

Mi Lâm ng i ó, l y th t r n t trong túi áo ra n vài mi ng, sau ó u ng vài ng m n c su i, r i ng t vài ng n c th m cho vào mi ng nhai. Nàng c m th y mình d ng nh có th nghe th y ti ng qu n áo ph n ph t r gió ang lao v phía này, nh ng c ng bi t ó ch là o giác, thính giác hi n t i c a nàng không th thính nh y nh v y c.

Không bi t do giá l nh hay nguyên nhân gì khác, s c m t M Dung C nh Hòa càng tr nên x u h n so v i ban sáng, xanh xao vàng v t, làm cho ng i khác có c m giác ngay giây ti p theo h n s ng ng th .

Mi Lâm ngh ng i, ti n v phía tr c n i l ng nh ng s i dây qu n quanh ng i h n và chi c cáng, ngh b ng n u nh h n ta có t nh l i c ng không n m c m t m ng oan u ng vì không th c ng c. Nàng ch ng có c m tình v i h n, không có ý c u, nh ng c ng không h n n m c mu n h n ta ph i ch t.

Không sai, nàng không h có ý nh th c hi n l i h a v i Vi t T n, i n khi b n h tìm c h n r i m i r i i, nàng âu có mu n ch t.

Ngh n c n t c gi n toát ra t ôi m t c a M c Dã L c Mai, nàng b t giác rùng mình, oán r ng Vi t T n ch c c ng ã l n xu ng su i r i, nàng li n ng d y nh ch y v h ng ng c l i.

Nh ng chân v n ch a ng th ng, c chân b ng th t l i, b n m ch t l y, làm cho nàng suýt chút n a thì ngã. “Mang ta theo cùng.” Gi ng nói khàn c, ng i u khó có th t ch i.

Mi Lâm gi t thót mình, cúi u, b t g p ngay ôi m t sáng qu c c a M Dung C nh Hòa.

Không có s m màng khi m i t nh d y, c ng ch ng có c m giác mê man t u s c nh lúc bình th ng, r t t nh táo, t nh táo và u s u, gi ng nh m t h n c n mình sâu trong núi. R t nhi u n m sau này Mi Lâm nh l i u nghi ho c, lúc ó r t cu c là vì ôi m t l ng l mà kiên nh c a h n khi n nàng dao ng, hay là vào giây phút ó nh ng âm thanh nàng t ng t ng khi nãy b ng ch c d ng l i, th m chí n ti ng gió th i c ng ch ng còn.

Nh ng ó ch là c m giác nh t th i, nàng r t nhanh tr v v i th c t i, l nh lòng h i: “Ng i t nh d y t khi nào v y?” Nàng tuy t i không tin h n t nh d y úng lúc nh v y, v a v n khi nàng quy t nh s b h n l i ch y tr n m t mình.

“T i qua.” M Dung C nh Hòa th ng th n nói.

S c m t Mi Lâm c ng l i, ngh n vi c t i hôm qua ba ng i b n h n m sát c nh nhau, r i c ng thêm s m t m i su t c ngày, s c m t bu n b c nh n l i, nh cho h n m t bài h c, nh ng l p t c nh ra bây gi không ph i lúc, ch còn cách nén c n t c gi n xu ng, m m c i nói: “N u V ng gia ã t nh l i, i Hoàng t nh t nh r t nhanh s u i k p n ây, t i sao ph i làm khó ti u n ?” Nàng không mu n t x ng là nô t i n a, vì lúc này c ng ch ng có gì c n ph i h th p mình.

Nghe n ba ch i Hoàng t , lông mày M Dung C nh Hòa kh nh n lên, không có ý nói nhi u thêm, nh ng không mu n buông tay ra, ch u u nh c l i: “ a ta i!”

Mi Lâm không th ti p t c eo n c i trên m t, tr ng lên nhìn ôi m t bình t nh mà kiên quy t c a h n, “V ng gia ch c không quên ngày hôm qua còn mu n l y m ng ta, hôm nay d a vào cái gì mà a ra yêu c u này?” M c Dã L c Mai ép nàng ph i ch y vào trong r ng gi ng nh nh ng tù binh kia làm m c tiêu cho b n h truy sát, h n ch ng m t chút do d l p t c ng ý, th m chí khi nàng kh s kh n c u, h n c ng ch lo vi c làm th nào l y lòng M c Dã L c Mai, n nhìn nàng thêm m t cái c ng không mu n t n th i gian. Bâ gi thì sao, h n ta còn dám ra l nh cho nàng, th c s ngh r ng là V ng gia thì có th làm bá ch thiên h sao?

“Ta không mu n l y m ng nàng.” M Dung C nh Hòa c p m t xu ng nói, úng khi Mi Lâm kh ng lòng, l i nói thêm m t câu khi n nàng suýt chút n a thì nôn ra máu: “Nàng s ng hay ch t có liên can gì n ta?” Ý c a h không th rõ ràng h n c n a, i v i h n, nàng ch ng là cái gì c , vì th h n c ng ch ng c n ph i quan tâm n s s ng ch t c a nàng.

H n gi i thích nh v y, Mi Lâm l p t c ã hi u ra, h n thu n p nàng, r i b r i nàng trong r ng, dùng nàng l y lòng ng i con gái h n yêu, u b i vì h n ch ng m y may ý n nàng, t t c ch là trùng h p khi nàng ng u nhiên tr thành v t trong t m tay h n m c ý s d ng, còn v chính con ng i nàng, th c ra t tr c n nay ch a bao gi h n ý n s t n t i y. i v i h n, nàng gi ng nh m t th v th n là m t con ng i ang s ng. Mà m t th v t thì sao có th nói n chuy n s ng hay ch t?

Mi Lâm ch a bao gi m ng t ng h n có ý gì v i mình, nh ng v n b câu nói ó làm cho au nhói. Ch vì t lúc còn n i t i t m kia, nàng ã b ng i ta i x gi ng nh m t th v t. Nàng c t ng r ng... khi h n xoa n t ru i n i khóe mi mình, trong ôi m t tràn ng p s si mê, khi h n ôm mình i vào gi c ng , thì trong m t h n, nàng ít nh t c ng là m t con ng i. Nh ng thì ra... thì ra...

Nàng kh c i kh nh, c g ng è nén n i bu n và c n t c gi n ang trào lên, nh c chân nh gi t ra kh i tay h n, nh ng l i b nh ng l i ti p theo làm cho d ng l i. “N u nh nàng không a ta theo, ng có ngh n chuy n ch y thoát.” Rõ ràng là uy hi p.

Mi Lâm ch ng m y may còn chút ti c nu i nào, rút ra m t con dao t bên hông, qu xu ng ch th ng vào ph n y th u y u t c a h n: “Không thoát n i... Ng i có tin r ng ta s gi t ng i tr c r i ch t t tay c a ng i không?”

M t M Dung C nh Hoà không bi n s c, n chớp m t m t cái c ng không. “Tin!” D ng l i m t lúc, nhìn th y con dao trong tay nàng h i thu l i, h n c i

nói ti p: “Nàng có tin không, n u gi t ta, nàng và th ng bé kia s không bao gi nhìn th y ánh m t tr i m c ngày mai?”

Trên tr i truy n n m t ti ng kêu chói tai, Mi Lâm mím ch t môi, im l ng thu con dao l i, bi t r ng nh ng l i h n nói là s th t. Dù th nào, h n c ng là m t V ng gia, vì c có nh n c s s ng ái c a Hoàng hay không u không th ph nh n i u ó. M t V ng gia ch t n i này không rõ nguyên nhân, ch s s có r t nhi u ng i khác b v lây.

“Ng i có th t i không?” Nàng d n lòng a ra quy t nh, bi t r ng không th ch m tr h n, n u không có ch y c ng b ng vô ích.

M Dung C nh Hòa m m c i, không tr l i. Th c t ã ch ng th rõ ràng h n, n u nh h n ta có th i, t i sao l i ph i gi v hôn mê su t nh v y.

Mi Lâm b t l c, ch ành bi t cúi ng i xu ng h n d y, v t th ng bu c qua loa bên vai trái l i m t l n n a r máu, chân ph i càng au n h n, nàng l p t c qu s p xu ng t, M Dung C nh Hòa v a c d y c ng m t l n n a ngã tr v m t t.

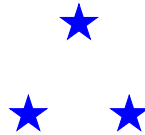
“Cho dù nàng có mu n tr thù ta thì c ng không c n v i làm ngay lúc này.” M t thoáng au n hi n trên khuôn m t M Dung C nh Hòa, l i nói ra mi ng l i mang ý trào phúng m a mai.

Mi Lâm u cúi th p, im l ng ch i cho au n qua i r i m i ng ng lên nhìn h n, l nh lòng áp: “Nh ng v t th ng trên ng i ta lúc này u do ng i con gái c a ng i gây ra, có bi t không?”

Th y nàng nh c n M c Dã L c Mai, s c m t M Dung C nh Hòa kh tr m xu ng, ng khí l nh lòng i r t nhi u: “Tính cách nàng y c ng tr c, không m t h t b i nào trong m t, tha m ng cho nàng ã là r t may m n r i, nàng còn không hài lòng cái gì?”

Mi Lâm b t c i thành ti ng, ngh n M c Dã L c Mai ã th ình thoát nh th nào, b t giác ph n ng l i nói: “Ch ng l ta ph i c m kích nàng ta?” Nói xong, ch t th y trên khuôn m t M Dung C nh Hòa hi n lên v t c gi n, không i cho h n nói ra nh ng l i khó nghe h n, li n ch Uy n ngay ch : “V n lúc này là, ng nói ta không th nào kéo c ng i, cho dù có kéo c, c ng s r t nhanh b u i k p.” Nàng nói ra s th t, nh ng c ng không nh n c chêm vào m t câu bu n bã: “Theo ta thì ng i con gái c a ng i c ng s u i n ây, nàng y t s a ng i tr v m t cách an toàn, sao ng i ph i bám l y ta không buông?”

“B n v ng thích th !” M Dung C nh Hòa ý th c c tình hình tr c m t, c ng không mu n nh c thêm v chuy n c a M c Dã L c Mai, tr m gi ng nói: “Không còn k p n a r i...”

Khi c n v c a M Dung Huy n Li t tìm ki m g n ó s p u i t i n i con chim ng ch th , nhìn th y không xa m t bóng ng ị ng phía r ng dây leo, trên ng ị m c b qu n áo c a M Dung C nh Hòa, ch ng bu n ngh ng ị, gi ng cung lên b n li n hai m i tên.

Khi M Dung Huy n Li t và M c Dã L c Mai u i t i, tên th v kia ang l phép ng sang m t bên, s c m t không c t t cho l m, còn ng ị mà b n h kh s tìm ki m su t m t êm là M Dung C nh Hòa ang l i nhác n m g ị u trong lòng m nhân trên m t t ng á l n b ng ph ng bên c nh dòng su i.

Trên t ng á tr i m t chi c áo m ng, hai ng ị n a n m n a t a, trên ng ị u ch m c b qu n áo ng màu tr ng, m t ng ị qu n áo h i phanh ra, m t ng ị tóc tai r i b i, ch ng c n ngh c ng bi t tr c khi b n h n n i này ã x y ra chuy n gì. Bên c nh t ng á, n c su i ch y róc rách, nh ng bông cúc d i khoe s c, m nhân ch khoác trên mình b áo màu tr ng bên trên còn l m m nh ng v t máu, trong khung c nh lãng m n th p thoáng nét m ho c.

M t M c Dã L c Mai s m l i.

“Hoàng huynh, sao hai ng ị l i n ây?” Nhìn th y b n h , M Dung C nh Hòa c ng ch ng bu n ng ị d y, nói v i gi ng ch ng hào h ng l m.

M Dung Huy n Li t li c v phía tên th v ng bên c nh th n s c lúc này ang lo l ng, trong lòng b ng th y k l , b t giác ch m chú ý k thái ch ng vui v gì l m c a M Dung C nh Hòa, nh khai thác i u gì ó t h n ta.

“C nh Hòa, úng là ch ng ra làm sao, có bi t là b n ta ã tìm r t kh s hay không?” H n h i nhúu mầy, s c m t hi n lên s b t mẫn, b d ng gi ng nh huynh tr ng d y d i u .

“B n huynh tìm ta làm gì?” Nghe xong, ánh m t M Dung C nh Hoà toát lên v ng c nhiên, nói xong li n kh quay sang nhìn Mi Lâm, nàng l p t c hi u ý cú i u kh hôn lên m t, sau ó d i d i âu y m vào trán h n. H n h i ng ng u lên, th n s c ung dung âu y m, nói v i M Dung Huy n Li t: “Ta và ái thi p cùng ngo n th ng s c thu n i này, ngo n th ng xong s t kh c tr v . Ch ng nh Hoàng huynh cho r ng C nh ta r i b quân binh n m n m s vô d ng n m c b n thân mình c ng không th t b o v n a?” Nói n ây, h n b t ng b t c i, ánh m t nh ch p gi t quét v phía m t c n v , l nh lũng nói: “Vì th nên m i ra l nh cho th v b n hai m i tên t i th thân th c a ta?”

S c m t M Dung Huy n Li t l p t c thay i, tr ng m t lên nhìn th v kia, t c gi n nói: “Ng i th t to gan!”

Tên th v l p t c qu s p v phía tr c: “ i n h tha m ng, khi ó gió th i, b ch c ch ngh có mãnh thú ch y qua, không h có ý m o ph m Kinh B c V ng gia.” Ng khí c a h n ta bình t nh, không h có m t chút gì s hã.

Ch a i cho M Dung Huy n Li t có ph n ng gì, M Dung C nh Hòa ã c i áp: “N u nh n ng i và thú c ng không phân bi t c, gi bên mình nh ng th v th này, s an nguy c a huynh qu th c khi n ng i khác lo l ng.”

Nh ng l i c a h n v a nói ra, s c m t tên th v kia v n d ch ng h có chút s hã lúc này l p t c xám ng t, c th ang qu b t u âm th m run lên, d p u lia l a: “Thu c h bi t t i, thu c h bi t t i..

Khuôn m t anh tu n c a M Dung Huy n Li t thoáng hi n nét l nh lũng, nh ng ngay sau ó c thay th b ng m t n c i, “N u tên nô tài không có m t này ã m o ph m Tam , làm huynh nh ta ch c ch n không th tha th .” D ng l i m t lúc, h n nói ti p: “Trong núi có m a thu r i, m t l nh giá, không thích h p l i lâu, chúng ta t t nh t nên quay v thôi.”

M Dung C nh Hòa gi ng nh c m nhân trong lòng ph c v r t tho i mái, nh m h m t l i, m t lúc sau m i l i nhác ng i th ng d y d i s điều c a m nhân, nh ng v n t a vào nàng nh ng i không x ng, kh a m t v phía M Dung Huy n Li t g n nh không th ti p t c duy trì n c i trên m t kia.

“Huynh tr ng c v tr c i, C nh và ái thi p v n ch a t n h ng h t l c thú, th t..

“ r i! M Dung C nh Hòa, chàng còn mu n dày vò th nào n a ây?” M c Dã L c Mai v n im l ng cu i cùng không th nh n thêm n a, t c t i nói, trong ôi m t ng p tràn l a gi n và s m t kiên nh n.

D ng nh mãi n lúc này M Dung C nh Hòa m i chú ý n s có m t c a M c Dã L c Mai, ôi m t tràn ng p t u s c t t h ng v phía nàng ta, nh th n m t lúc, th n s c càng lúc càng tr nên l nh lũng, “Ng i l y thân ph n gì mà dám nói chuy n v i b n v ng nh v y?”

L i v a d t, không ch có M c Dã L c Mai và M Dung Huy n Li t, th m chí n Mi Lâm c ng b t giác ng n ng . Sau ó l i nghe th y h n nói ti p: “Ng i làm b th ng ái thi p c a b n v ng, b n v ng còn ch a tính s , ai cho phép ng i h n lảo ây?”

“M Dung C nh Hòa, chàng, chàng...” M c Dã L c Mai tr c gi luôn c M Dung C nh Hòa dung túng yêu chi u, gi thái c a h n thay i b t ng

nh v y khi n cho nàng ta t c t i không th tin n i, nh t th i không bi t nên ph n ng ra sao.

“Tên húy c a b n v ng ng i có th g i c sao?” M Dung C nh Hòa ng t l i nàng ta, ánh m t hi n lên th n s c c m ghét, “Nh ng ng i con gái v a vô v v a cao ng o nh ng i, b n v ng ch ng qua c ng ch mu n ch i b i, ng i l i ngh b n thân mình ghê g m l m sao? Còn dám làm b th ng ng i ph n c a b n v ng.. M c Dã L c Mai t c t i n m c m t xanh ng t l i, nói li n vài ti ng “ c”, r i quay u r i i.

M Dung Huy n Li t g i l n m y ti ng phía sau, th y ng i ã i xa, b t giác quay u l i trách móc: “C nh Hòa, l n này quá áng r i y!” Nói xong, c ng quay ng i r i i. i c vài b c, l i d ng l i, nói v i m t tên th v khác theo phía sau, ra l nh: “Ng i l i ây b o v Kinh B c V ng gia, n u nh có gì b t n, l y u ra n t i.”

Nhìn h n ta bi n m t trong khu r ng, Mi Lâm m i c m th y M Dung C nh Hòa nãy gi n m ch t l y nàng lúc này m i kh th l ng, t ng c n nhói truy n n t lòng bàn tay khi n nàng nhúu mày khó hi u. N u nh th c s au n nh v y, t i sao h n l i ph i nói nh th ? cho M c D L c Mai bi t c s th t ch ng ph i s t th n sao?

Ch a cho nàng k p ngh thêm, M Dung C nh Hòa xoay u, môi v a lúc ch m lên c nàng. Ng i ngoài nhìn s t ng hai ng i gi ng s p s a thân m t, tên th v l i ã h c c m t bài h c t tên th v tr c, v i vãi quay m t i, b c n m t ch cách xa n i ó.

“Mau gi i quy t h n ta i.” M Dung C nh Hòa nói th m, ánh m t không h che gi u s tàn nh n. Mi Lâm g t u, nàng hi n nhiên hi u tên th v này M Dung Huy n Li t gi l i giám sát b n h , b n h ch c n s ý m t chút ch c ch n s ph n s thê th m nh b qu n áo kia c a M Dung C nh Hòa, b m y m i tên li n c m lên. Ngh n ây, nàng b t giác nhìn v phía b qu n áo v t trên cành cây kia, hai m i tên c m sâu trong ó b gió th i qua nh ng ch ng h lay ng, có th th y l c c a ng i b n tên m nh n m c nào.

Ngh v y, nàng kh t M Dung C nh Hòa n m xu ng t ng á, chú ý t o ra m t t th tho i mái, sau ó ng d y ti n v phía tên th v .

Tr c khi ng i c a M Dung Huy n Li t n, theo s ch i m c a M Dung C nh Hòa, Mi Lâm ã t o nh ng chi c b y trong m t m ng r ng c nh

khu v c b n h d ng chân phòng. ng nhiên mu n dùng cách b trí n gi n này i phó v i c ám c n v c a M Dung Huy n Li t qu th t là không t ng, nh ng ch i phó v i m t tên th v duy nh t thì ã quá .

Khi Mi Lâm nhìn th y tên th v qu nhiên gi m lên chi c b y r i b nh ng s i dây leo qu n quanh treo ng c trên không trung, s phòng b i v i M Dung C nh Hòa càng tr nên sâu s c h n. N u nh không ph i lúc này tính nh ng hai ng i ang ph thu c vào nhau, e r ng nàng ã nhân c h i này tr n i t lâu.

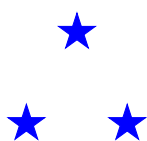
Cô rút con dao ra ti n v phía tên th v .

Nh ng s i dây leo qu n vào nhau, ng i ó b treo không cao l m, ph n u c ng ch ch m n vai Mi Lâm. Nh ng vì chân tay u b dây leo qu n ch t l i, trên m t t còn b trí r t nhi u c c g nh n ho t, nên không dám dùng n i l c làm t nh ng o n dây qu n quanh ng i.

Cách ó không xa, vài m l a v n ang b p bùng cháy, ó là nh ng m l a Mi Lâm dùng chi c ánh l a l y t ng i h n ta t lên, sau ó h n còn ch a k p hi u chuy n gi ang x y ra, ã b m t tr n th c quái bao ch t l y, giãy gi a ho ng lo n.

Mi Lâm t con dao lên ph n c h ng, vì c ng i b treo ng c lên mà càng hi n ra rõ h n c a h n, h n c m th y mình m t m ng th t oan u ng, nh ng d ng nh c ng ch ng oan u ng cho l m.

Ch ng ng Mi Lâm d ng l i m t lúc, sau ó quay ng i b c i, h n l i m t mình ng p trong làn khói m t mù, b gió th i l c l qua l i.

Mi Lâm d p t t m l a, l y b qu n áo b m i tên c m vào t o nên hai l th ng t trên cây xu ng r i tr v bên c nh M Dung C nh Hòa, v t lên ng i h n, sau ó quay ng i kéo chi c cáng gi u trong b i c ra, diu M Dung C nh Hòa n m lên, r i m c qu n áo c a mình vào.

“T i sao không gi t h n ta?” M Dung C nh Hòa h i, h n ngh r ng nàng r t c ác.

“Ta thích v y.” Mi Lâm ch ng bu n li c nhìn h n l y m t cái, th t ch t dây l ng, cúi ng i kéo chi c cáng.

M Dung C nh Hòa kh ng l i, b ng nhiên nh ra nh ng l i mình v a nói nàg ã tr l i r t nhanh.

Mi Lâm th ùng l c m t chút, r i l i ng ng u lên nhìn tr i, ch c ch n r ng con chim ng không còn ó n a, r i m i t s i dây lên bên vai không b th ng c a mình, sau ó l y h t s c kéo men v phía ðồng su i. Nàng không cho r ng mình là m t ng i ð m m lòng, nh ng khi nhìn th y trong ôi m t tên th v kia toát lên v ho ng s b t l c và th n s c ch p nh n s m nh, b ng nhiên nàng không mu n xu ng tay. Dù sao ng i ó c ng không gây cho h nguy hi m gì, t i sao nàng l i b t bu c ph i gi t?

Mi Lâm c g ng n u không có chuy n gì b t bu c s không nói chuy n v i M Dung C nh Hòa. V i con ng i này, trong lòng nàng lúc nào c ng có m t n i s hãi khót , lý do thì r t nhi u, nàg ch ng mu n ngh n. Còn v M Dung C nh Hòa rõ ràng là c ng không có tâm trí nói chuy n, vì th trên su t ng i hai ng i ut ng m hi u v i nhau không ai nói câu nào, mãi cho t i khi màn êm buông xu ng.

Mi Lâm b i c m t chi c ng l n cho hai ng i n m t m t ám cây c r m r p um tùm, sau ó ðùng chi c ánh l a l y t trên ng i tên th v kia t m t ng l a nh tr c c a ra vào.

Trong ám dây leo ó còn m c c nh ng lo i s n ð c, nàng ti n tay ào lên hai o n r thô ráp, vùi trong ng than, r i l y s th t r n còn l i trên ng i ra ðùng dao xiên, n ng trên ng n l a.

Nhìn th y v khí quý giá c a mình b t nh v y, M Dung C nh Hòa có ph n b c b i.

“ ng c, nàng không bi t r ng t nh th s làm cho nó ch y ra sao?”

Mi Lâm không ý n h n, em nh ng mi ng th t r n ã n ng chín t lên m t phi n lá, r i l i xiên hai ba mi ng n a vào n ng ti p.

Ngo i tr Viêm và M c ðã L c Mai, tr c ây h n ch a t ng b ai xem th ng nh v y, c ng v i vi c nguy hi m c ng ã qua, cu i cùng M Dung C nh Hòa không ch u n i t c gi n, quát: “Ti n tì vô l , nàng quên thân ph n c a mình r i sao?”

Nghe th y v y, Mi Lâm c m th y huy t thái ð ng nh rung lên m t tr n, lúc này m i ng ng u nhìn v phíanam nhân ng i i ði n, th y s c m t th nh n c a h n, nh t th i không bi t h n ang c t ra hay t c gi n th c s . Nh ng cho dù th nào, nàng c ng ch ng c n ph i t ra th p c bé h ng v i h n n a.

“Này, t bây gi tr i t t nh t ng i nên h c cách ng m ch t mi ng l i.” Nàng c nh cáo, ánh m t không m y thi n c m. Dù không có ng thái uy hi p nào, nh ng l i khi n cho ng i khác bi t r ng nàng không h nói ùa.

N u M Dung C nh Hòa có th c ng, e r ng ã tung m t c c v phía ó, nh ng lúc này h n l i ch ng th nhúc nhích, ch ành tr ng m t lên nhìn ng i con gái ó ngo nh l i ch c ti p t c n ng th t r n, h n h c nói: “Ti n tì, s có m t ngày b n v ng khi n nà ng ph i tr giá vì nh ng l i ã nói hôm nay.”

Mi Lâm ngáp m t ti ng, xiên mi ng th t r n ã n ng xong cho vào mi ng, v a nhai v a nói: “ i n lúc ó r i tính ti p. i V ng gia ngài bây gi ch là m t ph nhân, n ng v sinh u ph i d a vào b n cô n ng, t t h n nêngh n chuy n làm th nào l y lòng ta cu c s ng c a ng i tr nên tho i mái h n m t chút thì s th c t h n y.” Cho dù không có mu i, th t r n n ng nóng h i c ng r t h p d n, i v i m t ng i ã hai ngày nay ch a có món nóng nào vào b ng qu là m t s h ng th l n. n li n hai mi ng, nà ng m i làm nh nh ra còn có m t ng i khác, li n nh t m t mi ng th t lên nhét vào mi ngram nhân kia, ng th i nhét luôn nh ng l i h n ta ang nh nói tr l i ch c .

M Dung C nh Hòa ói m t ngày m t êm, tuy r ng c c k b t măn v i thái c a Mi Lâm, nh ng không h t ch i món n trong mi ng, nhai thêm vài l n r i nu t xu ng, ch ng h t ra khách sáo: “Mu n n a.”

Mi Lâm c ng ch ng mu n dày vò thêm, v a n ng v a út cho h n, v a t mình n. Ch có i u c n ng vài mi ng m t qu th t quá s t ru t, cu i cùng nà ng vót nh n m t cành cây, róc s ch l p v ngoài, xiên nh ng mi ng th t r n lên trên r i n ng c .

T m th i không có gì n, c n ói v a b g i l i c a M Dung C nh Hòa lúc này liên t c gào thét, h n nhìn ch m ch p cô gái ang n ng th t m t l i ch ng nói kia, ch u không n i lên ti ng gi c: “Nô tài ngu d t, l m v y! Nà ng mu n b ói b n v ng ph i không?” Mi Lâm tr c nay ch a bao gi th y con ng i này nói nhi u nh v y, t nhiên có c m giác phi n ph c, c m m t xiên th t r n v n còn ch a n ng k nh nhét vào m m h n. M Dung C nh Hòa b m t phen gi t mình, v i vàng quay m t i, t c t i nói: “Th ch a chín nà ng c ng dám cho b n v ng n sao?”

Mi Lâm t c iên, thu xiên th t l i ti p t c n ng. “Ng i còn l m nh m thì kh i n.” N u nh không ph i tr c ây ã t ng c l nh giáo th o n c a h n, e r ng nà ng s th c s ngh r ng ây ch là m t tên công t b t th t h c b t tài su t ngày ch bi t h ng th .

M Dung C nh Hòa nghe v y b t giác tr n tròn m t lên, nh ng th y nà ng có v nghiêm túc, ch s nói c làm c, ngh n cái b ng c a mình, cu i cùng h n c ng c nh n nh n.

B u không khí b ng nhiên tr v v i s im l ng, ch nghe th y ti ng lách tách t ph n th t n ng cùng v i ti ng côn trùng êm th nh tho ng phát ra.

Mi Lâm b t ch t c m th y r t s ng khoái, k t khi r i kh i n i u ám kia n nay, ây là l n u tiên nàng c m nh n c s t do, nh nhõm r b t t c , nào là nhi m v , nào là thu c gi i, ã t i n c này r i, t t c nh ng b n kho n kia u tr nên th a thãi. Khi mùi th t n ng tr nên m h n, nàng b ng nh ra M Dung C nh Hòa không th nào không nh n th y bi u hi n c a nàng ã khác h n so v i khi còn trong v ng ph , nh ng l i ch ng h h i m t câu nào, trong lòng b t giác d y lên m t c m giác k quái. Ch ng l h n th c s xem th ng mình n m c m t s thay i l n nh v y c ng không phát hi n ra, hay còn vì lý do gì khác n a?

“Sao ng i l i bi n thành th này?” Nàng m l i, nh ng v n a ra không ph i là i u trong lòng ang th c m c.

M Dung C nh Hòa có l v n ang t c gi n, nghe th y nàng h i li n nh m m t l i, không ý n.

Mi Lâm m m c i, c ng ch ng quan tâm cho l m, ngh m t lúc, b t ng ng d y l c l i m t l t kh p ng i h n. M Dung C nh Hòa gi t n y mình, tr ng m t h i: “Nàng nh làm gì?”

Mi Lâm không tr l i ngay, l c l i h i lâu, ngo i tr m t m i ng ng c ra ch ng mò c th gì. Nàng b c mình thu tay l i, nh ng c ng ch ng c m m i ng ng c, cái th ch c n nhìn ã bi t không nên ng n, t c t i trách móc: “Trên ng i ng i ch ng em theo b t c th gì sao?” Nàng m i trong ph có vài ngày, n l ng tháng còn ch a c c m, l n này ra kh i núi bi t làm th nào? S tôn nghiêm b m t ng i mình ch coi nh ti n n m o ph m h t l n này n l n khác, M Dung C nh Hòa t c gi n, h n không th ng t i c, nghi n r ng kèn k t nói: “B n v ng mang theo th gì, không mang theo th gì, n l t k nô tài nh ng i c h i sao?”

Nghe v y, Mi Lâm nh n mảy, c i áp: “Ta ngh c n ph i nói cho ng i bi t, tr c khi ng i có th t mình i l i, cho dù có mu n hay không u s c n n ta, ta i âu ng i s ph i theo y.” Nàng không h tin r ng, i n khi h n tr v m t cách an toàn s d dàng b qua ình. M t khác, M Dung Huy n Li t sau khi ch lâu t s ti p t c cho ng i i tìm b n h , có h n bên c nh, ít nhi u nàng c ng có c s b o m, n u không c tr m cái m ng c ng ch ng cho b n h truy sát.

Th t r n ã n ng chín, ph lên m t l p màu vàng nhàn nh t, nàng thu tay l i, phân s th t thành hai ph n, sau y t ph n t lên m t phi n lá. V a làm nh ng vi c ó, nàng v a ng ng u lên nhìn s c m t không c t t l m c a M Dung C nh Hòa, ti p t c nói: “Ta ngh ng i nên hi u rõ, sau này chúng ta ph i s ng n ng t a vào nhau, ta n th t ng i n th t, ta n ng ng i c ng n ng. N u nh không có gì n, ng i ch t tr c ch c ch n s là ng i. Vì th , trên ng i ng i có mang theo b c ho c nh ng th có th i l y b c c hay không có liên quan r t l n n b n thân ng i y.”

“Ng nhiên, ta c ng ch ng quan tâm n vì c ng i g i ta là ti n nô tài, n u vì c ó làm ng i thích thú.” Nói xong, nàng dùng nh ng chi c que v a xiên th t khi nấy làm thành hai chi c a, r i g p nh ng mi ng th t r n trong ph n t trên phi n lá khi nấy b t u út chonam nhân ang t c t i n m c lông mi cau ch t l i kia. Nhìn khuôn m t h n ta nh mu n t ch i, nh ng sau m t h i do đ c ng v n m mi ng, ngoan ngoãn n t ng mi ng, nàng l i nói thêm m t câu: “Nh ng ng i c ng ng hi v ng r ng ti n nô tài nh ta s b m t s ti n l n m i i phu v ch a tr ình.” Nàng ch ng i nào i làm vi c t ào h chôn mình ó.

Không bi t có ph i do ã quá t c gi n không, M Dung C nh Hòa b ng nhiên bình t nh tr l i, l ng l n h t ph n th t dành ình, sau ó nh m m t đ ng th n, làm cho ng i khác b t ng c ó m t c m giác r t khó oán bi t. Mãi n khi Mi Lâm b i s thu c vùi trong ng tro ra, bóc l p v en bên ngoài i, nh út cho h n n ti p, h n ã t a vào nh ng s i dây leo ch ng ch t phía sau ng t bao gi .

Mi Lâm ã nói h t nh ng gì c n nói, c m th y r t tho i mái, thêm m t ít c i vào ng l a, sau khi ch c ch n nó không bén vào ám c và dây leo xung quanh, nàng c ng t a ra phía sau th l ng ng i.

Khi h i th nàng ã đ n tr nên sâu h n, M Dung C nh Hòa ch t m m t, nhìn nàng nh suy ngh i u gì, sau ó m i quay sang phía ng l a ang cháy không l n l m. Ng n l a nh y múa ánh vào trong ôi m t u ám, khi n h n b t giác nh l i nh ng chuy n ã x y ra trong hai ngày v a qua, cùng v i M c Dã L c Mai, ng i ã b h n làm cho t c t i b i.

R t cu c, nàng có tham đ vào âm m u này hay không?

Câu h i ó, h n ch ngh thôi ã c m th y không th ch u n i, n u nh i u ó là s th t, h n ch s mình s gây ra nh ng chuy n mà chính b n thân c ng ch ng th ngh t i.

Tr c khi nh n ra tính cách th c s c a Mi Lâm, M Dung C nh Hòa ang n y sinh nh ng nghi ho c v vì c m t ngày tr c ây M c Dã L c Mai công kích ép h n ph i tham gia luy n t p m t cách khó hi u, vì c này m h làm lòng h n nhối au. Ng nhiên, s hoài nghi ó ã đ n tan bi n sau khi th y thái c a nàng v i Mi Lâm. H n tin t ng r ng vì b Mi Lâm làm cho t c gi n n m t h t lí trí, c m th y m c nên M c Dã L c Mai m i tìm mình trút c n gi n. Tình hình tr c m t ó là, cho dù vì nguyên nhân gì, h n u vì nó mà ph i ch u m t s thi t thòi l n.

K t n m n m tr c, h n r t ít ng th v i ng i khác, n u có c ng ch là nh ng màn không c n dùng nhi u n th l c, ví d nh s n b n. Ng i i u nói h n b t c o t binh quy n nên không th ng đ y sau cú s c ó, nh ng

không h bi tr ng th c ra h n thi u chút n a b thích khách hành thích, sau ó ph i c g ng l m m i gi u c m i ng i v t qua l n ó, nh ng c ng l i di ch ng, kinh m ch tr nên r t y u.

Th t n công c a M c Dã L c Mai càng lúc càng m nh m , không h l u tình, khi n h n n c h i t ch i c ng ch ng có, ch ành bi t m i n c ng ti p chiêu. N u nh lúc bình th ng, h n có th s tìm m i cách nhân nh ng, nh ng trong tình hu ng này i v i h n nguy hi m v n ph n, hi n nhiên s mong sao k t thúc càng s m càng t t, vì th ra tay r t m nh, hi v ng có th khi n cho M c Dã L c Mai t ng b cu c.

Nh ng áng ti c không ph i v y, h n quên m t r ng tính cách c a M c Dã L c Mai r t kiên c ng, l i tr ng th di n, ép cho nàng ta t nguy n d ng l i c ng ng ngh a v i vi c t nh n mình kém c i y u t, ây là vi c không bao gi có th x y ra. Vì v y, cu i cùng h n b t bu c ph i nghi n r ng ch u c a nàng m t ch ng, tr n giao chi n gi a hai ng i m i d ng l i. Sau ó, s nh ng nh n c a h n ã b nàng ta phát hi n, li n t c gi n ùng ùng b i.

H n ng nhiên s không u i theo l y lòng n t i nh tr c ây, khí huy t h n lo n cùng v i kinh m ch nh mu n t ra khi n cho h n ng i trên ng a c ng còn khó kh n, vào th i kh c ó, h n bi tr ng mình không th quay v , không th cho M Dung Huy n Li t luôn s m soi ý mình nhìn ra b t c manh m i nào. Vì v y h n nhân c h i ó th hi n thái t c gi n, nói v i M Dung Huy n Li t r ng mu n ti p t c i s n, r i thúc ng a lao v phía r ng sâu. Sau khi ã i c r t xa, h n th m chí v n còn c m nh n c ôi m t t a chim ng ó c a M Dung Huy n Li t v n ang theo dõi mình, gi ng nh m t con k n k n ang khát m i v y.

H n ng i th ng l ng lên, hi v ng trong lúc c i ng a có th h i ph c ph n nào nguyên khí, i u hòa l i kinh m ch. Ch có i u sáng nay khi h n bi t M Dung Huy n Li t c ng r t háo h c tham gia l n s n b t này, nh ng d c m không t t mà h n ngh t i ã tr thành s th t, trong bóng t i sau khi màn êm ph bóng xu ng khu r ng, h n b mai ph c.

Ph hoàng ã t ng ra l nh c m h n m c áo giáp c ng nh tham gia b t c hành ng quân s nào, l n này b ng d ng phá l , khi n h n không th không có s phòng b .

May là t n công h n ch có hai tên, th m dò và truy sát. H n bi tr ng chuy n mình b hành thích l i di ch ng ã b nh ng k có đã tâm nghe c phong thanh, ang mu n tìm c h i ch ng th c. Nh ng tr c khi vi c ó c ph i bày, b n h v n dè ch ng h n, không dám làm quá.

Trong tình c nh y, h n bu c ph i n m l y nh c i m này, bi t ch c kinh m ch s b t n th ng n ng n nh lúc tr c, nh ng v n s d ng c c chiêu,

tung m t quy n h g c hai k kia. Sau ó khí huy t d i ng c tr l i, h n ngã xu ng t trên l ng con ng a b làm cho kinh ng n ho ng lo n, t nh l i ã n m bên c nh Mi Lâm.

Trong nh ng l n nói chuy n c a hai ng i, h n phán oán c Mi Lâm tuy không ph i B Tát, nh ng r t d m i lòng, th ng bé kia càng không c n ph i nói, vì th c gi v hôn mê nh v y, b n h a mình ra kh i núi.

i v i h n, ây chính là m t c h i vô cùng t t r i kh i Chiêu Kinh. Tuy cái giá ph i tr r t t, th m chí con ng phía tr c r t khó oán, nh ng hoàn toàn x ng áng.

Hành trình ra kh i núi không h thu n l i, có nh ng ch chi c cáng không th qua, Mi Lâm ch còn cách v a y v a m i a c M Dung C nh Hòa theo, chi c cáng cu i cùng ành ph i b l i.

Nh ng cho dù có khó kh n th nào, úng vào lúc con chim ng c a M Dung Huy n Li t xu t hi n trên b u tr i m t l n n a, b n h c ng n c bìa r ng, t t c th i gian m t tròn n m ngày.

Nh ng, khi nhìn th y m t quân doanh óng phía ngoài bìa r ng, b n h l i b t bu c ph i quay tr 'v .

“ ó là Lô thành quân.” M Dung C nh Hòa nh m m t l i nói. Tuy không nhi u, nh ng Mi Lâm c ng i khái oán c ó ch c h n là do Viêm h ch phong t a Chung S n, n u không ai còn dám t mình i u ng quân i nh v y. T ó có th th y, nh ng con ng ra khác c ng ã b ch n.

Ch n núi mà không i tìm, Ph hoàng, ng i phòng con ch t ch quá! Khóe mi ng M Dung C nh Hòa kh nh ch lên kh s , r i l p t c c thay th b ng s kiên nh.

Mi Lâm không hi u l m v cu c chi n ch n cung ình, nh ng c ng bi t c nh v y mà i ra tuy t i không th c, ành âm th m kéo M Dung C nh Hòa trú l i m t ch . M Dung C nh Hòa không ph n i, ch c h n c ngó suy ngh gi ng nh nàng.

“Làm th nào bây gi ?” Hai ng i n mình vào m t khe h gi a hai t ng á, Mi Lâm h i.

“N u m t th i gian n a ta không tr v , b n h nh t nh s l p t c san b ng ng n núi này i tìm, không th l i trong núi lâu.” M Dung C nh Hòa l nh l ùng nói.

Lông mày Mi Lâm h i nhú l i, ngh m t lúc r i nói: “Ta có th a ng i ra bên ngoài r ng, nh ng ta s không ra.” Có M c Dã L c Mai ó, nàng bây gi ch e ã tr thành m t ph m nhân b truy nã, sao có th t chui vào r .

M Dung C nh Hòa nghe xong, ôi m t n a nh m n a m nh không bao gi ng gi c l p t c tr n tròn lên, “Nàng dám!” Sau vài ngày s a i, cu i cùng h n c ng b c thói quen m mi ng ra l i g i nàng là “Ti n nô tài”.

“Ta ngh có th th .” Mi Lâm không nh n c b t c i.

M Dung C nh Hòa im l ng, sau ó ngón tay kh c ng, r i túm l y ng chân lúc này ang t c nh mình c a nàng, gi ng nh l p l i c nh t ng c a ngày hôm ó, nh ng h n ta ch ng nói gì thêm.

Mi Lâm l p t c không th t c gi n n i.

“Ta nh Chung S n có m t truy n thuy t.” M Dung C nh Hòa lúc này m i t t lên ti ng, khuôn m t ngh ng i nh ang c nh l i, “Ke r ng ã t ng có ng i b l c ng trong Chung S n, n m t vách núi, i qua vách núi ó không ng l i n a gi i An D ng.”

“An D ng?” Mi Lâm ng n ra m t lúc, sau ó l c u, c m th y truy n thuy t ó th t nh m nhí, An D ng cách n i này h n hai tr m d m, xe ng a i c ng còn ph i m t vài ngày, i qua m t vách núi sao có th n c ó.

“Không ph i là không th ..M Dung C nh Hòa nhìn khuôn m t nghi ng c a Mi Lâm, th p gi ng nói. Nàng âu bi t r ng, có th thoát kh i cái nhà tù Chiêu Kinh y, m y n m nay h n ch a t ng b qua m t kh n ng nào, cho dù là m t truy n thuy t hoang ng trong m t ng i i c ng c h n t mình i u tra k l ng.

Nhìn b d ng c a h n, Mi Lâm b t giác có m t d c m r ng, có th b n h qu th c còn m t con ng s ng.

Tìm t m m t vài lo i qu d i n, sau ó theo s ch i m c a M Dung C nh Hòa, hai ng i v a n n p con súc sinh m c cánh trên b u tr i, v a ti n v th ch lâm trong truy n thuy t kia.

N i g i là th ch lâm, chính là cách ng i Tây Nam Chung S n g i bãi á hoang H a Thiêu Tràng. Toàn b n i ó là nh ng t ng á màu en, cây c không m c c, gi ng nh b m t tr n h a ho n thiêu r i, vì th có tên nh v y. Sau l ng nó nh núi cao nh t Chung S n, i di n v i m t vùng c khô ngút m t, hi n ra r t r ã ràng trong c khu r ng xanh ngút ngàn. Nh ng cho dù là nh ng v khách t xa xôi n hay nh ng th s n ã quen thu c khu r ng này, u tìm m i cách tránh xa n i ó. B i có m t truy n ngôn r ng t t c nh ng ng i i vào trong H a Thiêu Tràng u không bao gi có th tr ra. Còn có ng i nói, H a Thiêu Tràng th c ra là m t mê tr n, ng i sau khi i vào ó s b m t ph ng h ng, ói khát mà ch t.

“Nh ng n i nh v y... ng i có ch c là chúng ta nên th v n may không?” Mi Lâm h i. Ch d a vào m t truy n thuy t mà khi n ình r i vào m t tình c nh

nguy hi m không l ng tr c c, nàng thà nguy n i m t v i nh ng quan binh ang phong t a khu r ng kia còn h n. Tuy ngh nh v y, nàng v n l y h t s c v a điều v a M Dung C nh Hòa ti n v phía th ch lâm.

Con ng i có nhi u lúc r t k l nh v y, rõ ràng là m t huy n hoàn toàn trái ng c v i ý mu n c a mình, nh ng khi làm l i ch ng h c m th y mi n c ng, tìm c nguyên nhân, e r ng v n c tin t ng nh lúc u. Mi Lâm ngh vi c mình có th tin t ng m t k kh n n n nh M Dung C nh Hòa th t là i u không t ng. Nh ng c ng không th không th a nh n r ng, n ng l c mà h n th hi n ra khi n ng i khác không th xem th ng.

“ít nh t cho n lúc này, v n may c a chúng ta c ng không n n i quá t i.” c m M Dung C nh Hòa tì trên vai nàng, có th nhìn th y r t rõ n t ru i n i khóe mi, ch có i u không th c ng c, n u không e r ng ã l p t c hôn lên ó r i. Nh ng ch c n nhìn nh v y, c ng làm cho tâm trí h n ph n nào thoát kh i c n au n k ch li t do kinh m ch b t gây ra, “Nàng cúi u th p xu ng m t chút.”

“Sao c ?” Mi Lâm ch ng tay vào m t thân cây l y h i, ang ngh v câu v n may c ng không n n i quá t i, nghe th y v y ch ng bu n ngh ng i gì, cúi u th p xu ng th t.

M Dung C nh Hòa kh nh n môi, phát hi n v n ch a , nói ti p: “Th p h n chút n a.”

Mi Lâm lúc này ã t nh táo l i, th ng ng i lên, nghi ng : “Làm gì?” Ch này ch có hai ng i, có chuy n gì mà ph i ghé sát vào nói nh v y, hu ng h kho ng cách gi a hai ng i c ng ch ng th coi là xa.

“Ch c ch n ph i là chuy n r t quan tr ng, b n v ng b o nàng cúi thì nàng c cúi, lôi thôi làm gì?” M Dung C nh Hòa b c b i nói, rõ ràng là n di chUy n c ng ph inh ng i khác, nh ng v n gi thái cao ng o.

ã s ng cùng nhau m t th i gian, c ng có ph n hi u v tính cách c a nhau, Mi Lâm ch ng c m th y t c gi n, nhìn h n c ng quy t nh v y, ch nói là có chuy n quan tr ng, ch c h n không có gì khác ngoài vi c làm th nào giành c c h i s ng sót trong th ch lâm, nên c ng ch ng h i thêm, cúi th p h n xu ng, ch ng ghé tai mình vào mi ng h n.

M Dung C nh Hòa l p t c nheo m t l i, môi quét qua vành tai nàng, r i nh nhàng ch m vào n t ru i son ã khi n h n thềm mu n b y lâu.

Khi h i th m nóng ph n, mãi không th y h n ta nói gì, Mi Lâm cu i cùng c ng hi u ra, bi t r ng h n l i mu n gi trò.

Không th không nói r ng, khi c âu y m yêu th ng nh v y, trái tim nàng c ng b t giác rung ng, nh ng ã có c m t bài h c tr c ây, nàng

hi u r ng nh ng hành ng ó i v inam nhân này ch ng có ý ngh a gì. Vì th , nà ng n nh l i c m xúc, i m t nh ng ng u lên, ti p t c hành trình gian nan.

“ ng ng làm t i V ng gia l i i say m m t cái n t ru i, ú ng là không th n c c i h n.” Mi Lâm m t nhìn phía tr c, khoe mi ng c ý t o ra m t hình dáng m a mai, che gi u i c m giác k l trong lòng, ng th i mu n khiêu khích cho h n ta nói ra lý do vì sao l i thích n t ru i ó nh v y. Nàng bi t rõ ràng n u h i tr c ti p s không bao gi có c câu tr l i.

Nh ng i u khi n nàng không ng t i ó là M Dung C nh Hòa không h t c gi n, v n ch m chú nhìn vào khoe mi nàng không ch p m t, d ng nh không h nghe th y.

Mi Lâm b t l c, không mu n ti p t c th m dò, d n t t c tình th n cho vi c ti n v phía tr c, v a i v a nh t nh ng lo i qu d i và c làm thu c. Ch ng bao lâu sau, trên trán ã l m t m m hôi, nh ng gi t m hôi long lanh ch y qua chi c n t ru i màu nh t, làm cho nó tr nên h p d n, yêu ki u h n v n ph n.

Ngón tay M Dung C nh Hòa kh c ng, sau ó l i th dài ti c nu i, gi ng u u áp: “B n v ng thích m nhân, thích r u ngon, thích t t c nh ng cái gì p , lúc nào n l t m t ng i con gái không bi t gì bình lu n v y?”

Mi Lâm ang cho vài lo i th o d c gi i c vào mi ng, nghe th y v y suýt chút n a b ngh n, khó kh n l m m i nu t trôi, v a li m cánh môi có chút tê tê, v a suy ngh xem ti n nô tài nghe thu n tai h n, hay m t ng i con gái không bi t gì nghe thu n tai h n. Có v nh u không c thu n tai cho l m. Sau khi nàng rút ra c k t lu n ó, M Dung C nh Hòa cu i cùng c ng chú ý n vi c nàng v a i v a cho nh ng lo i th o d c mà h n lo i bi t lo i không vào mi ng nhai, không gi u n i tò mò h i: “Nàng n m y th th o d c s ng ó làm gì?” D c tính c a r t nhi u lo i th o d c có th xung t l n nhau, nàng ây ch ng ph i rõ ràng t tìm cái ch t sao?

M m mi ng hình nh b t u th y tê tê. Mi Lâm mím mím vài cái, h h ng áp: “Có b nh tr b nh, không có b nh thì cho kh e ng i.” Nói xong, l y t trong túi ra m t o n cam th o a n bên mi ng h n, “Có mu n n không?”

“Có c ph i không?” M Dung C nh Hòa hoài nghi nói, sau ó quay m t i không nh n, cu i cùng c ng không nhìn n t ru i son c a nàng thêm n a.

Mi Lâm b t c i, b ng nhiên c m th y m t c n ho ng h t, c nh v t tr c m t b t u nhòa i, nàng v i vàng t a mình vào m t thân cây khô, u cú th p th d c.

“Sao th ?” M Dung C nh Hòa th y l , li n h i.

Mi Lâm l c u, c m th y l ng ng c khó ch u bu n nôn, ành t h n ng i xu ng t c nh m t thân cây, b n thân c ng ngã v t ra t, nghi n r ng c kìm nén nh ngc n khó ch u p n.

M Dung C nh Hòa th y s c m t càng lúc càng tái nh t c a nằng, cùng v i nh ng gi t m hôi l m t m trên trán, l p t c hi u ra.

“Nằng trúng c r i? ngu d t!” Ng khí hí h ng nhi u h n là s lo l ng. H n ã nói c n linh tinh nh nằng, không trúng c m i là l .

Mi Lâm khó kh n l m m i hít c m t h i, nghe th y l i h n ta, t c t i nói: “Ta trúng c r i ng i c ng ch ng có l i gì âu.” Tuy nói nh v y nh ng th t ra trong lòng nằng hi u rõ h n không sai, c ng bi t mình ã quá ch quan. Nh ng nằng không còn nhi u th i gian n a. Tuy r ng c tính trong ng i khi phát tác t m th i không th l y c m ng nằng, nh ng s làm suy ki t ch c n ng c th , càng v sau s gây ra nh ng t n th ng không th ch a lành, mà nằng thì không th ch c ch n s tìm c thu c gi i tr c khi i u ó x y ra.

“N u nh nằng ch t vì d t nát, ta c ng ch có th ch p nh n s m nh.” M Dung C nh Hòa ý th y s c m t nằng t t h n m t chút, trong lòng âm th m th phào nh nhõm, nh ng mi ng v n không h nh ng b .

Mi Lâm nh n ra c nh v t tr c m t d n d n tr nên rõ ràng nh c , nh th n tr l i, lau nh ng gi t m hôi trên trán, l i đi nam nhân ang n a ng i n a t a vào thân cây kia d y ti p t c b c i. Sau khi c m giác tê tê u l i hoàn toàn tan bi n, nằng l i ti p t c v a i v a n các lo i c y nh lúc tr c.

M Dung C nh Hòa c m th y ng i con gái này qu th c h t thu c ch a, không ch u n i ch m ch c: “Nằng mu n ch t n th sao?”

“ ng nhiên là không.” Mi Lâm tr l i rõ ràng, mi ng nói nh v y, nh ng v n không h d ng vi c n th các lo i th o d c l i. Có i u l n này không ch có mình nằng th , nằng còn nhét m t s lo i có v c c ng c c l vào mi ng M Dung C nh Hòa.

“Sau khi ta trúng c mà ch t, m t mình ng i l i ây c ng s ch t ói, ho c b thú d c n ch t t i, chi b ng cùng ta trúng c mà ch t cho xong.” Nằng nói.

M Dung C nh Hòa mu n c tuy t, nh ng không th ng n nằng h t l n này n l n khác nhét vào, cu i cùng ch bi t ngoan ngoãn nu t xu ng, hi n nhiên là v a n v a ch t y m t b ng n khí. i u may m n là mãi cho t i khi n c n i c n n, b n h u không n ph i th gì có ch a ch t c bên trong.

“Hi v ng v n may c a chúng ta s kéo dài mãi th này.” Mi Lâm nhìn vô s nh ng t ng á kh ng l en thuirõ m n m t cách bìa r ng m t kho ng xa tr c m t, l m b m nói.

M Dung C nh Hòa t i s m m t, không nói gì.